

[Morten Lange.]

reglen, hvor vi et stykke tid har dispensation hvad angår toldbehandling af disse interessante varer, udløber. Det må for mig være fuldstændig klart, at medmindre vi kan forhandle os til en ordning, som vi ikke kan kræve enstemmighed som baggrund for, bortfalder vores dispensation og derigennem basis for de punktafgifter, vi har på disse områder.

Det er lige så klart, på trods af, at det har været benægtet, hver eneste gang vi har spurgt, at de sociale love er inddraget. Det er ikke alene spørgsmålet om de forholdsvis små reguleringer, som angår, skal vi sige det vandrende arbejdsmarked; det giver sig selv, at dér naturligvis må være regler. Jeg er ikke i tvivl om, at muligheden for indblanding på det sociale område går langt videre. Vi har f. eks. netop fået en følgelov, som giver nye beregningsmetoder for folkepensionen, som bestemt ikke har noget med vandrearbejde at gøre. Vi har desuden været nødt til at vedtage bestemmelser om optjenings tid for danske borgere for folkepension og andre videregående bestemmelser. Det kan jeg endda se, om jeg så må sige, den indre logik i. Men når vi kommer hen til selve spørgsmålet om beregning for folkepension og de metoder, der ligger til grund for det, er det helt klart, at her har vi fået en følgelov. Med andre ord foreligger der motiver og principper i Romtraktaten, som gør, at noget sådant bindende vedtages i Bruxelles uden hensyn til, om det passer i de sociale udviklingsprincipper, vi lægger til grund her i Danmark.

Det er ligeledes klart, og det mener jeg er væsentligt, at der på dette område har været en tilbageholdenhed i information, som markedsministeren i dag må sørge for bliver ophævet. Der findes, som vi ved, et meget betydeligt arbejde fra Kommissionens side om harmoniseringen inden for det sociale område, men det har været umuligt at få denne rapport dirket frem. Den siges at forekomme i fremmedsprogede udgaver — jeg ved ikke, om det er piratudgaver — men det er da helt klart, at dette væsentlige materiale må markedsministeren uden yderligere udsættelse sørge for kommer ind i debatten, så denne sag kan få den klarhed, den fortjener.

Jeg synes, det er tilsvarende klart, at også

et så væsentligt område som byggeriet bliver berørt af Romtraktaten og dens principper, om ikke andet så derigennem, som vi nu ved, at spørgsmål om momsrefusion og andre af den type finansieringsformer også er berørt af Romtraktaten. De kommer klart ind som områder, som man kan lovgive for eller bestemme om i Bruxelles. Det viser endnu en gang, hvorledes ting, som efter markedsministerens oprindelige redogørelse lå langt uden for, hvad man kunne klare fra Bruxelles, alligevel kommer ind i billedet på den ene eller den anden måde.

Det er ikke nok at henvise til, at vi kun afstår suveræniteten i det vedtagne område. Det er ikke bare de vedtagelser, der har fundet sted, som er afgørende for bedømmelsen af, hvilken suveræniteten vi afgiver. Vi får igen at vide, at hvor der ikke er truffet afgørelser, kan vi tage det ganske roligt, for de er belagt med vetoklausuler, og hvis det danske folketing eller regeringen beslutter, at man ikke vil gå med til et eller andet, ja, så går man ikke med til det. Men man må bare forstå, at dette ikke har noget med spørgsmålet om suverænitetsafgivelsen at gøre. Det er ikke sådan, det forholder sig, for i og med at vi afgiver vores suveræniteten på disse udefinerede områder, hvad vi i realiteten gør, hvis vi tiltræder Romtraktaten, er suverænitetsbeskyttelsen med de $\frac{5}{6}$ væk for alle disse ting, idet tilslutning kan gives af et almindeligt folketingsflertal med en enkelt stemmes overvægt, eller hvor meget man nu kan mobilisere. Enhver kommende regering kan anlæge sin egen fortolkning af, hvad det er for en suveræniteten, vi har delegeret. Så kan et mindretal sidde her tilbage og sige: ja men der var jo veto og alt muligt andet. Vi må være ganske klar over, at i det omfang vi først er gået ind i denne union, er hele Romtraktatens fulde område derigennem kommet uden for det, hvor det danske folketing kan klamre sig til suverænitetsbestemmelsen, hvor veto kun er det samme som ikke opnåelse af almindeligt flertal, en langt mindre vidtgående bestemmelse.

Det forekommer mig, at det er disse vigtige momenter, som må lægges til grund ved bedømmelsen af lovforslaget om folkeafstemning. Det er efter min mening fuldstændigt klart — og medmindre markedsministeren kan komme med noget, der i helt ander-